

מבית

שבועון קבוצת יבנה

כ' בטבת תש"ף

(17.1.20)

יכבד ומרים מניחות את משה בתיבה על שפת היאור. אלכסיי טירנוב, 1842 בקירוב.

שבת פרשת שמות

צאת השבת - 17:41

כניסת השבת - 16:38

1388

שבת פרשת שמות

ליל שבת

הדלקת נרות 16: 38

מנחה, תפילת ערבית ולאחריה, שיעור פרשת השבוע – יוסי בן טולילה
רבע שעה
לאחר הדלי"ג

שבת

דף יומי בבית המדרש 07:00

תפילת שחרית / לאחר התפילה והקידוש יתקיים שיעורו של איציק כהן 08:00

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09: 30

תפילת מנחה גדולה 13:00

שיעור בספר איוב בבית משפ' נח חיות 13:20

תפילת מנחה קטנה ולאחריה שיעור "צורבא מרבנן" 16: 38

צאת השבת 17: 41

מלך טוב לבר המצווה עמית גורליק להורים עמייעל ורויה,
לסבא וסבתא אלישע ושושי תשבי ולכל המשפחה.
מלך טוב לנדב וחיה גדיש להולדת הנכד, בן לעומר ונגה.

זמן הנחת תפילין בשבועות הקרובים מתאחר בדקות אחדות.
לכן תתחיל תפילת שחרית בשבועות האלו בשעה 05.50.
זמן הנחת תפילין בשבוע הבא 05.45. הגבאים

"ראשון חודש" עם הרב אילעאי

ביום ראשון הקרוב, כ"ב בטבת (19.1)
יתקיים שיעור של הרב אילעאי
בשעה 19: 15 בממ"ד בית סביון.
מוזמנים בשמחה!

זמני תפילות מנחה וערבית

מנחה – לימוד – ערבית, בבית הכנסת בשעה 17:00
מנחה – ערבית בשכונה הצפונית בשעה 16:55
ערבית בשכונה הדרומית - בשעה 20:15
מנחה גדולה בחדר אח"ם - בשעה 13: 20 (א' עד ה')

המצרי והתגבש בתוך עצמו כקבוצה לאומית מאובחנת ונבדלת.

לעומתו, הנצי"ב בפירושו "העמק דבר" (שמי' א: ז) מציע הסבר שונה: "ובא הכתוב להקדים בזה סיבת שנאת מצרים וגזרת המלכות. ... כ"ז בא משום שבקשו לצאת מרצון יעקב אביהם שישבו דוקא בארץ גושן כדי שיהיו בדד ונבדל ממצרים דאחר שקבעו דירתם בקרבם מצאו טוב להם להשתוות למצרים ולא יהיו ניכרים שהמה יהודים. הנצי"ב מתאר תהליך הפוך - התגבשות בני יעקב לעם נגרמה באמצעות כוחות חיצוניים להם. המצרים, הם אלו שדאגו לבידול ולהפרדה בינם ובין הקבוצה הזרה, והם שגרמו לאותה הקבוצה להתגבש בתוך עצמה ולהפוך לעם.

ויש גם דרך נוספת לראות את הדברים:

זהותו של אדם נקבעת על ידי התמונה שהוא בונה לגבי עצמו, אך גם על ידי האופן שבו הוא נתפס ע"י אחרים. הגדרת הזהות היא תהליך אינסופי המשלב את שתי התנועות הללו - מבפנים החוצה ומן החוץ כלפי פנים. לכל אחת מהן תפקיד, והן מזינות האחת את השנייה כל הזמן.

ייתכן מאוד שכדי להבין את התהליך שעברה משפחתו של יעקב עלינו לאחד בין שני המדרשים ולתאר לעצמנו דרך ששתי התנועות היו שלובות בה. קבוצה גדולה של אנשים שעם הזמן מסגלת לעצמה אורחות חיים, שפה ומנהגים משותפים, ובו בזמן גם מושפעת מהאופן שבו גורמים חיצוניים לה רואים אותה ומתייחסים אליה. תהליך של שינוי תודעה לעולם מושפע ממרכיבים פנימיים ומרכיבים חיצוניים, הכרה בשני כיווני המנגנון תביא איתה בדרך כלל תהליך מיטיב ומיטבי.

בתחילתה של פרשת שמות מתרחש אחד התהליכים הכי דרמטיים בחייו של עם ישראל. בפסוקים הראשונים מפורטים שמותיהם של בני משפחת יעקב. משפחה פרטית- אבא ובנים. לעומת זאת, בהמשך אנו שומעים (מפי פרעה דווקא), שאותם היושבים בארץ מצרים אינם עוד משפחה אלא עם, מוגדר ומובחן: **"וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצוּם מְאֹד"** (שמות א, ט). השינוי המשמעותי המתגלה בפסוקים מעורר שאלה גדולה: מה קרה? אילו תהליכים הביאו את המשפחה הפרטית להפוך ליישות לאומית? כיצד התגבשה המשפחה לכדי עם?

הפסוקים מספקים לנו תשובה חלקית. הם מתארים שתי עובדות- האחת: **"וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם"** (שם, ז), והשנייה: **"וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף"** (שם, ח). עובדות אלו אין בהן די על מנת לשפוך אור על תהליכים שבוודאי קרו והביאו לשינוי. מעבר מהיות אנשים פרטיים להיותם קבוצה המתקראת עם, הוא מעבר תודעתי שבוודאי קדמו לו התרחשויות ותהליכים ממושכים.

אל הפער הזה בפסוקים נכנס המדרש ומציע שתי הצעות:

מדרש **"לקח טוב"** מציע את ההסבר הבא: "מלמד שהיו ישראל מצויינים שם. שהיה מלבושם ומאכלם ולשונם משונים מן המצריים. מסומנין היו וידועין שהם גוי לבדם חלוק מן המצריים".

מדרש זה מלמד שעם השנים, החל המון צאצאי יעקב לגבש לעצמו מנהגים דומים, לבוש מאפייני, שפה ייחודית וכו', ועל ידי אלו נבדל ונפרד מן העם

מפגש הברידג' / רחלה שנקר

זכיתי ויהודית היתה השותפה שלי בכל משחק. היא לימדה אותי משהו חדש. בחיך ובנועם הובילה אותי בכל פעם לתפוס עוד מהלך, ולפעמים, אחרי המשחק הייתי נשארת איתה והיא היתה פורסת את הקלפים ומראה לי מה אפשר היה לעשות יותר טוב. ברידג' הוא כידוע משחק של זיכרון ותכנון. אולי לא מתוחכם כמו השחמט, אבל מי שמשחק יודע שצריך לזכור מתוך 52 קלפים כמה היו וכמה נשארו בכל יד וזו משימה לא פשוטה. המשחקים עם יהודית היו חוויה. אני עוצמת עיניים ורואה אותה עוזרת לי לסדר את השולחן, מביאה את המעמדים ואת מחזיק הקלפים שלה ומתיישבת מולי בביטחון, ואני לא מצליחה להבין איך נעשה את זה. אבל יהודית מובילה בשקט, רומזת לי בשפה שפיתחנו יחד וגורמת ליריב הפסד מרובה. אי אפשר לא לחייך כשנזכרים ביהודית. תמיד היתה לה בדיחה טובה, הערה נחמדה או אימרה חכמה. כשאני מסתכלת אחורה, אני יודעת שיהודית הראתה לנו דרך והסבירה לנו במהלך חייה שאשה יכולה לעשות הכל כמו גבר ולפעמים, טוב יותר. אשה נהגת או אשה מרכזת קניות או אקונומית זה בהחלט היה יוצא דופן בשנים ההן.

היום, כשכולנו נוהגות וכולנו עובדות במה שאנחנו רוצות, לא נעים להיזכר אבל פעם נשים ניקו, בישלו, אפו או טיפלו. מעט מאוד

חלפה שנה מיום פטירתה של יהודית ארליך. יהודית היתה מחלוצות משחק הברידג' ביבנה. שחקנית מוערכת, שעד סמוך לפטירתה לא היתה מחמיצה משחק. שחקנית שנתנה את הלב והיתה אס!

את יהודית פגשתי לאורך השנים במספר כובעים. היא היתה אמא של אורי, בן כתתי. היתה מרכזת קניות כשהייתי בביה"ס היסודי והיתה

אקונומית לאורך שנות התיכון שלי. יהודית היתה אחת הנהגות הראשונות בקיבוץ, חברה בוועדות שונות, אבל על כובע אחד אני רוצה לספר במיוחד. יהודית היתה שותפה שלי במשחקי הברידג'.

לפני כשלוש שנים הזמין אותי **אביגדור לבל** להשתתף בחוג לברידג' ואני נכנסתי לעולם המשחק הזה ברצינות רבה. בכל שבוע התכנסנו בביתה של **צילה אניקסטור** ושיחקנו. מי שמכיר את המשחק יודע שאפשר להתמכר אליו די בקלות. יהודית היתה שחקנית ברידג' ותיקה ומוערכת. שנים היא שיחקה בהרבה הרכבים. היה לה כל הציוד המקצועי וידע בלתי רגיל בכל מהלכי המשחק. בכל פעם שהיתה חסרה לנו יד רביעית, הגענו אליה לבית סביון לשחק.

החוג שלנו ממשיך להיפגש באופן קבוע **ואביגדור לבל** מלמד ומסביר לנו את חוקי המשחק. מדי פעם מגיעים אלינו שחקני חיזוק כמו **ריק מדניק ויעקב וכמן**, שמלמד אותנו את יסודות הניקוד של המשחק. ברידגי הוא משחק מעניין הדורש מחשבה ונראה לי שאביגדור ישמח לקבל תלמידים חדשים. אנחנו נשמח להגדיל את הקבוצה ויהודית, אין לי ספק, לפעמים היא עדיין לוחשת לי באוזן מה להכריז.

נשים עשו דברים אחרים ויהודית היתה חלוצה בחצר הקיבוץ. גם את הדעות יהודית לא שמרה לעצמה ואם היה לה מה להגיד, היא אמרה. בשבילי, יהודית היתה גם מעין מורה לחיים, שעל ידי דוגמא אישית חינכה אותי לא לוותר. כמו שבמשחק הברידגי, היא הובילה מהלכים מקוריים והעזה לחשוב אחרת, כך גם בחברה היא העיזה לעשות, לשנות והיא הצליחה. עברה שנה ולי נדמה שרק אתמול שיחקנו ברידגי וקבענו להיפגש בשבוע הבא באותו היום, באותה השעה.

הסדרת יחסי משק וקהילה

ערב הסברה נוסף, בנושא הסדרת יחסי משק וקהילה, יתקיים ביום שני, כ"ג בטבת 20.1, בשעה 20:30 באולם האירועים. הציבור שלא הספיק לקחת חלק בשני ערבי ההסברה הקודמים, מוזמן.

מכמונת מהירות

ברמזור בצומת מושב חצב יש מכמונת מהירות ומגיעים משם קנסות רבים על מהירות. מי שעבר בצומת במהירות הגבוהה מ-100 קמ"ש, מקבל קנס. הנהגים נקראים למלוא תשומת הלב בצומת זו ובכל כבישי הארץ. סעו בהתאם להוראת החוק! אגף קליטת הקנסות בהנה"ח

עובדי חוץ ופנים / נחמיה רפל

נקודות אחדות מזווית הראייה של מרכז מש"א

זכויותיהם ובהעלאת שכרם, עוסקים בהסעות ובהקצאת רכב בהתאם לשעות העבודה ומיקומה (דרך אגב: מלאכה מורכבת מאד המחייבת התייחסות יומיומית, ותודה לענף הרכב על שיתוף הפעולה), מאשרים השתלמויות מקצועיות ועוד. המונח "ענף עובדי חוץ" מכיל בתוכו את כל הפעילות הזו, תוך חשיבה על התפתחות אישית ומקצועית כמנוע למוטיבציה של העובד, ומתוך תפיסה שהשקעה בחברים משמעותה – בין השאר – צמיחה כלכלית שלנו, כקניון וכקהילה.

צריך לומר את האמת, וכדאי שדווקא אני, בתפקידי כמרכז מש"א, אומר זאת בפירוט: אין לנו מספיק מקומות עבודה בתוך ענפי הקניון עבור כל החברים והחברות. האמירה הזו מתחלקת לשניים: מצד אחד, עבודה לא-מקצועית הולכת ופוחתת, ומצד שני, כולנו לומדים מקצוע וכולנו מעוניינים לעבוד בתחום המומחיות שלנו. הנה שתי דוגמאות למשרות שבעבר היו רלבנטיות לחברי הקניון, וכיום הן אינן מתאימות או שאינן נחוצות: (א) יש לנו כ- 15 מטפלות/מחנכות שכירות בפעוטונים ובגנים, ואנו מעוניינים מאד שהן תוחלפנה ע"י חברות וחברים, אך כיום, איני מכיר הורים שמסכימים שהילד שלהם יהיה במשך היום בטיפול של חברה שנשלחה ע"י מש"א לעבוד בגיל הרך, למרות שהיא איננה רוצה לעבוד בבית התינוקות ולמרות שלא הוכשרה לכך; (ב) יש לנו קומה שנייה במחסן הבגדים, רחבת מידות

הדיון המבורך שהתפתח בגיליונות "מבית" האחרונים בעניינה של עבודת החברים בכלל, ועבודת חוץ בפרט, התקבל במש"א בשמחה. מפאת חשיבותו של "המשאב האנושי" ומרכזיותו בחברה, בעבודה ובכלכלה, ראוי שנעסוק לעומק בכל אחד ואחד מן הנושאים המרכיבים אותו, וכמו כן חשוב שנתייחס בפומבי לפעילות ולסדרי העדיפויות בעבודת צוות מש"א הנוכחי. במסגרת כתבה ב"מבית" לא אוכל להתייחס לכל הנושאים הרבים והמגוונים שהעלו הכותבים השונים. קוצר היריעה מחייב אותי להצטמצם ולייחד את דבריי רק לחלק מהנקודות, ובעז"ה, בהזדמנות נוספת אמשיך ואשלים.

את ההגדרה "ענף עובדי חוץ" יצרתי לאחר הצטרפותה המבורכת של **עדי אפרת** לצוות מש"א, ותחילת עבודתה בריכוז ענייני העובדים בחוץ. ברור לכולנו שאין זה "ענף" במובן המקובל בקבוצת יבנה, אך מצאתי את המונח "ענף" כהולם לתחום מוגדר בתוך מש"א. כיום ישנם כ-80 חברות וחברים עובדי חוץ, המקבלים מדי חודש תלוש משכורת (במספר הזה כלולים עובדי הוראה ואנשי ביטחון, עובדים סוציאליים ואחיות, מנהלים בכירים, ועוד ועוד חברות וחברים העובדים בחוץ במשרות מלאות או חלקיות), ואנחנו משוחחים עמם, משפרים ומאשרים את הסכמי העבודה לפני החתימה עליהם, עוברים מדי חודש בחודשו על כל תלושי המשכורת, מסייעים לחברים במיצוי

ומצויידת במספר רב של מכונות תפירה, שבעבר היתה מאויישת במספר רב של חברות-תופרות, אך כיום – לאור השינויים הכבירים שעובר ענף הטקסטיל בארץ ובעולם – איני מכיר חברים שידרשו שמש"א תאייש – במתפרה את מקומות העבודה שהתפנו במהלך השנים.

עליי לומר עוד משהו בתחום הכלכלי: עבודה ב"רצפת הייצור" היא מכובדת מאד, אך היא אינה יכולה לפרנס את רמת החיים בה אנו חיים. כלכלית, נכון יותר להעסיק נהג שכיר במדגריה, ולא חבר קיבוץ. מן החברים אנחנו דורשים עבודה במדרגת שכר גבוהה יותר, שבדרך כלל מחייבת התמחות מקצועית, וכמו כן עבודה במשרה מלאה, עם נכונות לעבוד שעות נוספות ולקבל אחריות ניהולית.

לסיום, משפטים אחדים בתחום המידע על עבודת החוץ:

איני מתפלא שחבר מן השורה אינו מודע לליווי הצמוד ולבקרה המתמדת שעושה צוות מש"א לכל העובדים בחוץ. היקף המשרה, שכר העבודה, ההתקדמות המקצועית ועוד רכיבים המופיעים בתלוש המשכורת, נבחנו על ידינו כל הזמן, אך הם מפורסמים – וכך ראוי שיהיה – רק ברמה הכללית-קיבוצית ולא ברמה הפרטנית. בכנס עובדי חוץ שנערך לקראת פסח בשנה שעברה, הוצגו – כמדי שנה בשנה – נתונים פיננסיים על כלל עובדי החוץ, וביניהם הטבלה הבאה:

שנה	2016	2017	2018
הכנסה – ₪	9,051,000	8,812,000	8,972,000
הוצאות אש"ל ורכב – ₪	621,000	668,000	666,000
תרומה להכנסות הקיבוץ – ₪	8,430,000	8,144,000	8,306,000

במסגרת עבודתי אני נחשף להשקעתם של עובדי החוץ ולנתוני שכרם, והם מכובדים ומכבדים! אנו ערים לכך שיש יתרונות מסויימים בעבודה מחוץ לקיבוץ, אך איננו שוכחים שהיא בעיקר מחייבת מאמץ יומיומי. אני גאה גם בהתפתחותם האישית של חברינו וחברותינו, גם בתרומה הערכית שלהם למקומות עבודתם, וגם בתרומתם הכלכלית לפרנסת הקיבוץ.

ועוד משהו: בימים אלה מלאו שנתיים מאז נכנסתי לעבודתי כמרכז מש"א, והפתגם העממי אומר: "כשנהנים – הזמן עובר מהר". עדיין לא הגיע מועד הסיכומים אך ניתן לומר שבמהלך הקדנציה עשינו מספר דברים, התקדמנו במספר תחומים, ותחום הליווי של העובדים בחוץ ושל היזמים הוא אחד מהבולטים שבהם. כבר עכשיו אני יודע שלפחות דבר אחד טוב אעביר למי שיחליף אותי: צוות מצוי, מקצועי, חברי, העושה את עבודתו ברגישות ומתוך תחושה של שליחות.

טלטה בבריטניה (ולא רק) / שמשון

הארי ומייגן יפרשו מבית המלוכה

ריאיון עם שרית פישביין

הממלכה כל כך רועשת וגועשת. הארי ומייגן

לא בדיוק יוצאים לעצמאות כלכלית ולכן לא

ה-90 אלף ש הם

העניין. הם רוצים

לאכול את כל העוגה

ולהשאיר אותה שלמה.

נכון לרגע זה, הם ישמרו

על התארים וימשיכו

לקבל את כל ההטבות

הנלוות לבית המלוכה,

אולם הם רוצים פטור

שרית פישביין מקורבת לבית המלוכה. מזה

שנים היא מלווה מקרוב את ההחלטות

המתקבלות ומשמשת

כאחת היועצות

הקרובות (בפייסבוק)

של שושלת הדוכסים,

ויש לה הרבה ביקורת

על מה שקורה שם.

השבוע, עם פריצת

המשבר המטלטל את

העולם עם הודעתם

מהמחויבויות. למה הדבר דומה?

למתבגר שנכנס יום אחד הביתה ואומר:

"אבא, אמא, אני מתחיל לעבוד במלצרות כדי

לממן לעצמי אייפון חדש, לכן אני בעצמאות

כלכלית. אבל... ממשיך לחיות תחת קורת הגג

שלכם, בלי לשלם הוצאות על שכר דירה,

חשמל, ארנונה, אוכל, קיום וכו'. ולכן... אני

לא חייב דין וחשבון ולא לוקח חלק במטלות

הבית. (קצת קיבוץ, כזה כאילו? ש.ג.)

בקיצור, אין דרך אחרת להגיד את זה: מדובר

בחוצפה גדולה!

נוסיף על כך את הבעיטה בכל הנהלים

והפרוטוקולים המוסכמים. יש דרך לעשות

את הדברים, מודיעים קודם כל למלכה,

מתייעצים ומבקשים רשות. לא יוצאים

בהצהרות חד צדדיות על גבי פוסט ברשתות

החברתיות.

הדרמטית של הארי ומייגן על החלטתם

לצאת לדרך עצמאית, היא יצאה ללונדון

לסייע בפתירת המשבר. שרית עוקבת מקרוב

אחר האירועים ותורמת מנסיונה הרב בכיובי

שריפות (השריפה האחרונה במתבן היתה רק

חזרה גנרלית).

מייגן כבר יצאה חזרה לקנדה, אולם הארי

זומן לשיחת בירור אצל מזכיר הפנים.

בינתיים, שרית ממתינה בשערי הארמון,

היות ושומר הלילה נרדם ולא פתח את השער

הצהוב.

יש בכך משהו מרגיע, הסוסים עדיין לא ברחו

מבית המלוכה וטרם יצאה הודעה בקבוצת

הרפתנים להתגייס לאיסופם.

האם רק בגלל 90* אלף ש הארי ומייגן

יוצאים לעצמאות כלכלית?

שרית: קודם כל, בוא נעמיד את הדברים על

דיוקם. אולי לאחר ההסבר תבין מדוע

להיפרד משנת 2019 המקוללת, אשר היא הכריזה עליה כאחת השנים הקשות בחייה, בהינתן פיצוץ פרשיית הנסיך אנדרו וביקורות קשות מבית ומחוץ, עושה רושם שתחילת 2020 לא ממש מביאה איתה הקלה משמעותית.

עם איזו תחושה את חוזרת לארץ?

באתי לעשות סדר ולהרגיע את הרוחות. התלוו אליי הגיסות המלכותיות איילת פישביין וטל בגלייבטר, הידועות במומחיותן בפתירת קונפליקטים וטיפול בבעלי צרכים מיוחדים.

לאחר מאמצי הגישור, המלכה הוציאה מכתב תמיכה רשמי בהארי ומייגן, אך אל תתבלבלו, מטרת המכתב היא לשדר "עסקים כרגיל" ובעיקר, לוודא שלהארי ומייגן אין כוונות לספק ראיון שערוריתי לאף גוף תקשורת.

אבל

אבל בלונדון יש יותר סרטים
בלונדון יש מוסיקה יפה
בלונדון טלוויזיה מצוינת
בלונדון אנשים יותר אדיבים
כך שהיאווש נעשה יותר נוח

תיקח את כל זה ותבין כעת בקלות למה המלכה זועמת ויורשי העצר עוד יותר. כל כיוון הפרוגרסיביות הליברלית הזו, שהגברת מרקל משכה אליו את הנסיך, עוד תמוטט את כל מוסד המלוכה.

האם הכתובת היתה על הקיר?

יש שיאמרו שכן... למייגן יש היסטוריה של ניתוק יחסים עם בני משפחה וחברים שלא התיישרו עם האגינדות שלה. אם כן, איך נאמר זאת בעדינות? לא ממש נפלתי מהכסא עם היוודע הידיעה שגם הפעם היא רוצה בניתוק ממשפחתו של הארי ובמעבר ליבשת אחרת.

מה יהיה בסוף? הימור שלי... תוך שנה, גירושין מתוקשרים היטב. תזכרו איפה קראתם את זה לראשונה.

אז מה עושים?

לסיכום, אין מנוס. למען שימור המסורת, יש צורך בקיום הלכות מונרכיה, על כל דקויותיהן. **סבתא ליזי** המסכנה, שהקדישה את כל חייה למען שמירת הסטטוס קוו של שושלת וינדזור, רואה כעת את כל מפעל החיים שלה עומד בסכנה. בדיוק כשעמדה

וויליאם וקייט מודאגים מאוד

בית משפחתי או בית סיעודי? העיקר שיהיה בית!

טובה פניני

הזה לציין שברוב הפרמטרים, בית סביון נמצא הרבה מעל התקן שמשדד הבריאות דורש. לדוגמא: גודל הדירות והפונקציות שבהן, מגורים של דייר בודד בחדר, מספר מטפלים במשמרת ועוד.

הפיקוח מציב סטנדרטים ומבצע עליהם בקרות לעיתים תכופות, ובכך עוזר לשמור על רמת טיפול גבוהה. מצד שני, הוא מביא איתו אתגרים בהיבטים שונים. לעיתים

קרובות הפיקוח אינו מאפשר את מתן הטיפול הטוב ביותר, כפי שאנו היינו רוצים. להלן כמה דוגמאות לדרישות שאינן תואמות את אופי הבית, ואף פוגעות

באיכות החיים של דיירינו.

● מטבח בית סביון מוגדר כמטבח "קצה", כלומר, מטבח שמקבל מזון מבושל ואינו רשאי לבשל מזון בעצמו. לכן, אסור לנו להכניס לבית סביון מוצרים מהמחלבה שלנו ואת מוצרי מפג"ש. קיים איסור על בישול ואפייה במטבח סביון. אי לכך, לא מתאפשר לדיירים ליהנות מ"בישול ביתי" וממוצרים הנעשים בקהילה.

לאחרונה צפה ועלתה שוב שאלת הפיקוח על בית סביון; האם להישאר בפיקוח משרד הבריאות, כפי שאנו היום, או לעבור לפיקוח של משרד הרווחה ולהיות בהגדרה של "בית משפחתי". הסוגיה נידונה בצוות בית סביון ובהנהלת הבריאות והוצגה בפני המזכירות והמועצה.

מה משמעות הדבר? כיצד השינוי ישפיע על חיי השגרה בבית סביון? מה ישתנה ומה

יישמר? על שאלות אלה אנסה לענות במאמר זה.

בראש ובראשונה חשוב לדעת שבצוות הניהולי של בית סביון ובהנהלת הבריאות הוחלט

לשמור על התנהלות בית סביון כפי שהיא היום. הכוונה היא לשמור על השגחה רפואית 24/7, והמשך מתן טיפולים פרה-רפואיים (תזונאית, עובדת סוציאלית, פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק), טיפול אישי ועוד.

שנית, יש להבין מדוע בכלל עלתה השאלה לגבי סיום ההתקשרות עם משרד הבריאות. הפיקוח מגדיר לנו נהלי טיפול, תקנים של כוח אדם ותקנים של מבנה. חשוב בהקשר

במימון האשפוז לאנשים סיעודיים (מימון זה נקרא "קוד"). נוצר מצב שסכום הכסף שאנו מקבלים ממשרד הבריאות נמוך מאוד.

בסיכומי של דבר, מה שמנחה אותנו בעבודתנו היום-יומית ובקבלת ההחלטות שלנו הוא חזון בית סביון, אותו ניסחנו לפני כחמש שנים. החזון מתאר את השאיפה שלנו כלפי הבית, וזה לשונו:

בית סביון יהווה בית עבור חברי הקיבוץ, המקיים את ערכי המקום, המושתתים על אורח חיים דתי לאומי, חיבור לקהילה, ערכי השוויון והשיתוף.

לדיירי בית סביון יינתן מענה איכותי ומיטבי לצרכיהם הפיסיים, אישיים, רגשיים, רפואיים וחברתיים וכן לצורכי הפנאי והתעסוקה.

בית סביון יעניק לדייריו את האפשרות לקיים חייהם בכבוד תוך שמירה על פרטיותם, זכויותיהם ובאיכות חיים מירבית.

אנו נשארים נאמנים לחזון זה, וסמוכים ובטוחים שגם בהיותנו בית משפחתי נמשיך להעניק לדיירי בית סביון את אותו טיפול איכותי, מכבד ומיטיב שהענקנו עד היום, ואף יותר.

רק בריאות!

● בחודשים האחרונים יצאה תקנה חדשה האוסרת על שימוש בביצים טריות ודורשת שימוש בעיסת ביצים מפוסטרות בלבד. דיירי בית סביון רגילים לקבל ביצים טריות בכל בוקר, כל אחד לפי טעמו.

● בשנה האחרונה עבר חוק המחייב התקנת מצלמות במרחבים הציבוריים ובחדרי הדיירים, דבר אשר אינו מתאים כלל וכלל לאווירה של הבית שלנו.

כמובן שאיננו עומדים בדרישות אלה ועוברים עליהן על בסיס יום-יומי. יציאה מפיקוח משרד הבריאות ומעבר ל"בית משפחתי", תאפשר לנו להעניק לדיירינו את הטיפול ואיכות החיים המיטביים, על פי סטנדרטים שאנו נקבע, ללא תלות בדרישות גורם חיצוני, תוך שמירה על הרמה הגבוהה של הבית.

בנוסף, יש להתחשב בשינויים שחלו בבית מאז הקמתו ועד היום. בעבר, היו מגיעים לבית סביון אנשים במצב תפקודי וקוגניטיבי ירוד יותר, שהתאימו לבית סיעודי. בשנים האחרונות, בזכות תהליכי מניעה בקהילה וטיפול רפואי וסיעודי מעולים הניתנים בבית סביון - מרבית הדיירים לא מגיעים למצב סיעודי, אלא מצליחים לשהות בבית סביון לאורך שנים, בעצמאות ובאיכות חיים גבוהה.

האבסורד הוא שמשרד הבריאות לא מעניק הטבה על שימור עצמאות, אלא רק משתתף

עדכון מצוות ביצוע בניה / ניר גלס

“תן לי שש שעות להוריד עץ ואני אבלה את ארבע הראשונות בלחיד את הגרזן” אברהם לינקולן

תכנון הפנים של ביתם. החשיבות של תהליך זה היא בשני מישורים:

א. לחסוך מהם את הצורך לקבל החלטות בלחץ.

ב. ביצוע מהיר של השיפוץ, ככל שניתן.

קשה להמעיט בחשיבות מהירות הביצוע כאשר מדובר על שיפוץ בבתיים בהם חיות משפחות לכל אורך השיפוץ. מה עוד שהשיפוץ הנוכחי הוא במרכז הקיבוץ, וישפיע גם על כל דיירי הסביבה, מבחינת דרכי גישה, תנועה ולכלוך. כמובן, תכנון סגור על כל פרטי מאפשר לקבלן להגיע לשטח עם צוותים רבים ולהשלים את הביצוע במהירות רבה.

נושא נוסף וקריטי הוא הבטיחות. מכיוון שבסיטואציה הזאת אין אפשרות לגדר ולסגור את כל שטח העבודות, ועלינו לשמור על דרכי הגישה פתוחות ובטוחות – האתגר הבטיחותי גדול עוד יותר. האתגר הזה הוא של כולנו, ראשית כמובן של הצוות שלנו, המלווה את העבודות, אך גם של כלל החברים והילדים הגרים בסביבה. חשוב יהיה להמעיט עד כמה שניתן את התנועה בשטח במשך שעות העבודה. יתכן ונחליט לסגור במשך היום חלק מהצירים בשביל לאפשר לקבלן לעבוד בבטחה ולאפשר התקדמות מירבית, כדי שנוכל לתת לכולנו לחזור לשגרת החיים במהירות האפשרית.

עכשיו רגע לפני תחילת שלב הביצוע בפועל, חשוב לנו לתת לכם תמונת מצב בשלושת תחומי הפעילות:

תוספת מיגונויות לשלוש דירות

המיגונויות מוכנות. כרגע אנחנו תלויים במזג האוויר בשביל להציב את המיגונויות בשטח. דרושים לקבלן כמה שבועות יבשים בשביל להציב את המיגונויות במקומם. אנחנו כמובן מתפללים להמשך הגשמים אך מצד שני זה מקשה על הצבת המיגונויות במקומם המיועד.

שיפוץ דירות הקומתיים

בשעה טובה קיבלנו היתר בניה לבתי הקומתיים. לפני כ- 10 ימים ערכנו סיור קבלנים בשטח, ולשמחתנו לא מעט קבלנים מעוניינים לעבוד איתנו. בזמן הקרוב אנחנו אמורים לקבל מהם את הצעות המחיר, להשוות, לנהל מו"מ ולסגור עם הקבלן הנבחר. אנחנו מעריכים שלכל המאוחר עד סוף מרץ יהיה לנו קבלן. שלב העבודה הראשון יהיה ביצוע תשתיות מאחורי בתי הקומתיים, ורק לאחר מכן יוכל הקבלן להתחיל ולבנות את הבתים בפועל. אנחנו מעריכים שבאפריל יתחילו עבודות הבנייה בפועל.

במטרה להקל על החברים עבדנו בשנה האחרונה מול המשפחות שבחרו להישאר בביתם. השלמנו איתם כמעט לגמרי את

הבתים החדשים

גם בפרויקט זה יש חשיבות עליונה לסיים את תכנון הפנים עוד לפני תחילת שלב הביצוע. תכנון מוקדם יכול להפחית במידה רבה את הלחץ על הדיירים בזמן התהליך (תשאלו את דירי השכונה החדשה על הלחצים במהלך הביצוע). כמובן שיש למהירות הביצוע יתרונות ומשמעויות נוספות: מחיר, בלגן, התקדמות הפרויקט ועוד תועלות נוספות.

לסיכום כרגע אנחנו קרובים מאוד לשלב הביצוע, שלב מאתגר מאוד מחד והזדמנות גדולה עבורנו מאידך.

“אף אחד לא יכול לשרוק סימפוניה בעצמו, צריך

מקהלה שלמה כדי לנגן אותה” (ה.א. לוקוק)

נאחל לכולנו רק צלילים נעימים ...

כמעט השלמנו את תכנונם של הבתים, כולל התשתיות אליהם. יחד עם זאת, מסלול קבלת הרישוי לפרויקט כזה הוא ארוך ומיגע, וקשה מאוד להעריך את סופו. לכן אנחנו מתקדמים כרגע בשני מישורים:

א. רישוי על כל הנגזרות ממנו.

ב. השלמת החומר ליציאה למכרז.

אנחנו מאוד רוצים לקוות שנוכל להשיג את ההיתר בחודשים הקרובים ולהתחיל לבנות עוד בקיץ הנוכחי. בחדשים הקרובים, לאחר שתגובש הרשימה הסופית של הדיירים, נציג להם את התוכניות המעודכנות, וניתן להם את הכלים ליצור את חלקת הא-לוהים הקטנה שלהם.

נתן גדסי(גצ'י)- תערוכת צילומים מבעד לעדשה

מזה כ-20 שנים נתן גדסי אוהז במצלמה ונהנה מהמראה הראשוני של הבריאה, כאשר נושאי הצילומים מתחלפים מעת לעת, התערוכה תוצג מהשבוע הקרוב בלובי חדר האוכל ותתמקד בפריחה ססגונית וגם קוצנית שליקט גצ'י בעדשת מצלמתו ברחבי הקיבוץ, במקומות שונים.

תודה רבה לעורכי התערוכה. תודה מיוחדת לשמוליק טסלר על ההדרכה

והייעוץ לאורך השנים. מוזמנים לסייר ולהתרשם מפרי יצירתו. **ועדת תרבות**

מנגינה "תאקסים" את הלב

מופע מיוחד לכולם, של האנדלוסית אשדוד

ביום חמישי כ"ו בטבת (23.1) בשעה

20:30 באולם המופעים בגבעת

וושניגטון. מחיר כרטיס: 10 ₪

הגלריה של רפי

הגלריה פתוחה בליל שבת -

לאחר התפילה עד 18:30

ובבוקר - לאחר התפילה

למשך חצי שעה.

השבוע צוין יום הלשון העברית

זה המקום להודות למגיהות

אילה אפרתי ומרים שליסלברג

וליועץ לענייני לשון עברית -

רמי עפרוני

מערכת "מבית"

ניצול הבמה / שמשון

האם אפשר גם אחרת?

אני חושב שצריך לשנות. אני חושב שאפשר למצוא דרך לעדכן את החברים בלי לחשוף סודות כמוסים, ללא נתונים. אפשר להסביר החלטות שהתקבלו ואפשר להצביע על מגמות. כדי לא להאריך (העורך הגביל אותי לעמוד), אשמח להסביר ב"פרטי". אני רוצה לקרוא את שולחנו של מרכז המשק, לקבל דיווח מוועדת המשק, מוועדת החברים, מהוועדה הפיננסית, מוועדת הצעירים, מצוות הביטחון ועוד. מכולם! ישנן פעילויות גלויות, חלקן יצאו כבר החוצה ואין שום בעייה להביא אותן לידיעת הציבור.

להבדיל, חלק מהמערכות החברתיות שלנו עושות זאת. הן מדווחות באופן שוטף ומשתף. אנחנו מקבלים דיווחים משולחנם של מזכירי הפנים, משולחנה של מרכזת השירותים, משולחן מש"א משולחן ועדת התרבות, ועכשיו גם מערכת החינוך חוזרת לדווח, לאחר הפסקה של שנה שבה קולה כמעט ולא נשמע.

שלמי תודה

אני מודה לכל הענפים, הוועדות והצוותים שמדווחים באופן מסודר ואף מאפשרים לי, ככותב, להביא את הסיפור, תוך שמירה על העובדות. תודה שנתתם בי אמן.

אני מודה למערכת "אצלנו בחצר" שמצליחה להביא דיווחים מהמשק ומהקהילה, לפעמים ממש מההתרחשות עצמה. הקושי הוא שהמהדורה, כפי שהיא עולה לשידור כך היא יורדת כעבור מספר ימים, יורדת לארכיון.

אז אפשר לעשות זאת אחרת? (שאלה פתוחה)

תאא"ט

כתבינו פרושים בשטח ונשמח להיענות לכל קריאה, ואם מבקשים תוספת ללא עלות נוספת, אנחנו פתוחים גם לפייסבוק.

כותב אלישע תשבי במאמרו השני בנושא תחום עובדי החוץ ויזמות: "... ואנחנו מרכזי הענפים, המפעלים והחברים העובדים במקומות אלו נחשפים כלפי הציבור בדוחות הכספים שלנו, ומחובתנו לתת לציבור דין וחשבון על מצב הענף ...". ובהמשך המאמר: "על עובדי החוץ שאנחנו שותפים מלאים שלהם... אין דוחות, אין חשיפה... הנעשה ב"ענף זה" זה לא מענייני של הציבור".

היכן אוכל להתעדכן?

אני מבקש לנצל את הבמה ולבחון את נושא הדו"חות של הפעילות המשקית והקהילתית שלנו. בתחום המשקי, בדרך כלל, הנתונים נמסרים בהנהלות המפעלים והענפים, בוועדת המשק ובוועדה הפיננסית. לציבור הרחב נמסרים לאורך השנה דו"חות משקיים מסודרים, בעיקר באסיפת החברים, אך הם נשארים שם. הם לא יסודרו ולא יתפרסמו מעבר לגבולות האסיפה, ומספר החברים הבאים לאסיפות אלה הוא, בהערכה, כרבע מכלל החברים.

מי שלא היה באסיפה, ברוב המקרים, לא שמע ולא ישמע על הקשיים בניהול שלוחת הפטם, על משבר בענף ההודים, על מחירי הבשר הנמוכים בענף הבקר, על היקף מכירות השעונים בחנות המפעל ועל העלייה במכירות המפעל, וכן גם לא על הכנסות ענף עובדי החוץ והתפלגות המשרות.

LOSS-LOSS

נכון שהמערכת המשקית רגישה יותר אך לדעתי אי אפשר להיות פטור בלא כלום.

הודעה
מזדמרת פאה

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – לייזט עפרוני

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון 16:45-14:30

יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-10:00

יום חמישי 15:30-14:30 ו- 09:00-08:00

מקופת חולים נמסר כי לא יגיעו יותר חיסונים למרפאות קטנות. לקבלת מידע נוסף יש לפנות לאחיות.

אחיות בימי ששי במרפאה: השבוע – גלית. בשבוע הבא – לייזט.

זמני לקיחות דם: בימים ב', ד' בין 07:20 - 07:00 / בימים א', ב', ד', ה' בין 09:00 - 09:40, / ביום ג' 9:30 - 9:40.

שולחן תרבות – חודש שבט

ביום שני, א' בשבט (27.1) בשעה 17:00 - הצגה "ארץ הצבר" לילדים, באולם האירועים.

חגיגת ט"ו בשבט - ביום שני, ט"ו בשבט (10.2), פעילות חווייתית לכל המשפחה, אחר הצהריים.

"יש לי יום חג" חבורת הזמר ומשתתפים נוספים בערב שכולו שלישיית הגשש החיזור. ביום שלישי, ט"ז בשבט (11.2) בשעה 20:30 במשטח.

ביום שלישי, כ"ג בשבט (18.2) בשעה 17:00 - הצגה לילדים ופעילות, "אורן שלא שמח בחלקו". פרטים נוספים בלוח המודעות

65 שנה ל"עסק הביש"

עסק הביש הוא כינוי שניתן בדיעבד להפעלה הרשלנית של שתי חוליות של צעירים יהודים במצרים, אשר נשלחו בקיץ 1954 לבצע פעולות חבלה ביעדים בריטיים ואמריקאים באלכסנדריה ובקהיר, כדי למנוע את יציאת הצבא הבריטי ממצרים. מפקדם בגד בהם והסגירם לידי המצרים. עימם הוסגר גם לוחם מזויין בכיר שפעל אז במצרים, סא"ל מאיר בינט. כולם נחקרו באכזריות ונדונו במשפט ראוהו שהחל ב-11 בספטמבר 1954. מפקדי שתי החוליות, שמואל עזר ומשה מרוק, נידונו למוות בתלייה והועלו לגרדום בח' בשבט, 31 בינואר 1955. שאר החברים נדונו לתקופות מאסר עם עבודת פרך. ארבעת האסירים האחרונים הגיעו ארצה ב-1968.

מי נתן את ההוראה ומה היו ההשלכות של הפרשה מבחינה מדינית, צבאית וחברתית? מוזמנים להרצאה של סא"ל נחם אילן ששירת כ-20 שנה ביחידת 8200, ביום שלישי, ט' בשבט (4.2) בשעה 20.30 באולם האירועים.

שבת שלום - ועדת התרבות

הממשלה אישרה מסקנות ועדת-השרים

לבון לא נתן את ההוראה ומעשה
ה"עסק הביש" בוצע שלא בידיעתו

ב"גוריון לא השתתף בהצבעה. - אבן דיין ויוספטל נמנעו

עֲבָדִים / בְּרֵי סַחְרוֹן

חַלּוֹנוֹת רֵאָנָה יָפִים פֶּה	עַל נֶהַר אֶסְפִּירִין יִשְׁבְּנוּ
זֶה הַכֵּל לְמַכִּירָה	בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּכָרִים
גַּם אֲנַחְנוּ תְּלוּיִים	לֹא שׁוֹמְעִים לֹא רוֹאִים
עַם פְּתִיקֵי הַחֲלָפָה	כָּאֱלוּ אֲנַחְנוּ אֲוִיר
אִז מַה נַּעֲשֶׂה עִם הַפֶּעַס הַזֶּה	עוֹד מַעֲט יִגְמַר הַסֶּרֶט
מַה יִּהְיֶה עִם הַקִּנְיָאָה	בְּקִרְוֵב הַמְּצִיאוֹת
כֵּלָם רוֹצִים לְהִיּוֹת חֲפָשִׁיִּים	הַתְּמוּנָה מְטֹשְׁטֶשֶׁת
אֲבָל מִמָּה אֱלֹהִים מָמָה	וְהַצִּלִּיל לֹא בָרוּר

כִּי בָלְנוּ עֲבָדִים אֲפֹלוּ	כִּי בָלְנוּ עֲבָדִים אֲפֹלוּ
שְׂיֵשׁ לָנוּ כְּזֶה כָּאֱלוּ	שְׂיֵשׁ לָנוּ כְּזֶה כָּאֱלוּ
פּוֹתְחִים פֶּה גְדוֹל	פּוֹתְחִים פֶּה גְדוֹל
וּמְחַכִּים לְעֵנֵג הַבָּא	וּמְחַכִּים לְעֵנֵג הַבָּא
כֵּלְנוּ מְכוֹרִים שָׁל מִיִּשְׁהוּ	כֵּלְנוּ מְכוֹרִים שָׁל מִיִּשְׁהוּ
שְׁמַבְקֵשׁ עֲכָשׁוּ תַרְגִּישׁוּ	שְׁמַבְקֵשׁ עֲכָשׁוּ תַרְגִּישׁוּ
פּוֹתְחִים פֶּה גְדוֹל	פּוֹתְחִים פֶּה גְדוֹל
וּמְחַכִּים לְמָנָה הַבָּאָה.	וּמְחַכִּים לְמָנָה הַבָּאָה

צ' השיר - יצחק בראובי

כתובת המערכת bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע"

חבית מומלץ לקריאה בגרסה צבעונית, בקהילנט.